

Un noguerar

(ALDC, V, 1230. Un noguerar)

Un *noguerar*, o camp plantat de noguers, coneix una doble formació: **1)** un der. de l'arrel **nog*; **2)** una perífrasi amb “‘extensió’ + *de noguers*” (en l'exemplificació no precisarem les corresponents var. formals).

1) A partir de *noguer* o *noguera* (< *NUCARIU) s'han format *noguereda* (var. *nogreda* 16, 23), amb el suf. col·lectiu *-eda* (< -ETA), com *pineda*; *nogueral* (var. protètica *anogueral* 127, 135, 141, 148, 150, 185 i *anoueral* 159, 166, 167), amb el suf. *-al* (< -ALE), com *figueral*, i *noguerar* 54, 64, 66, amb el suf. *-ar* (< -ARE), com *alzinar*; en canvi, depenen de l'arrel **nog*, les var. *noguera* 8, 92, *nogar* 45 i *nogal* 47, del qual és un der. *nogaler* 45.

2) La formació sintagmàtica és representada sobretot per *camp de noguers* (< CAMPUS, pròpiament ‘plana’) i *bancal de noguers* (der. de *banc* < germ. BANK, pròpiament ‘escon’, està a ‘feixa’). Són d'àrea més local *bosc de noguers* 96 (< preromà *BOSKO-), *partida de noguers* 86

(der. de *partir* < PARTĪRI), *plantat de noguers* 58, 105, *plantada de noguers* 117, *plantació de noguers* 15, der. de *plantar* (< PLANTARE), *mà de noguers* 36 (< *mà* ‘conjunt nombrós’ < MANUS), *jornal de noguers* 149 (der. de *jorn* < DIŪRNUS, més el suf. *-al*, entès com a ‘tros de terra llaurat en un dia’), *tros de noguers* 158 (potser < THYRSUS ‘tija’ × TORSUS ‘tort’), *copa de noguers* 4 (*copa* ‘cosa arreplegada’ < CŪPPA). És singular la construcció de l'alg. *tant arbre de nou* 85 (*tant* ‘quantitat’).

En la distribució areal, *noguereda* ocupa poblacions orientals, com *noguerar*, enfront de *nogueral*, que és occidental. Són interessants les construccions *mà de noguers*, *copa de noguers* i *tant arbre de nou*, aquesta de l'alg.

Són mots normatius *noguereda* i *noguerar*, des del DOrt, 1917; en canvi, *nogassar*, del DG₁, 1932, no figura en les respostes.

